

BOSAQ

Mei 2016



het aanstekelijk enthousiasme van de Zuidpoolreiziger

Ambitie en bevoegenheid kenmerken de stichter van dit nieuwste TNAV-lid. **Jacob Bossaer** is stichter-eigenaar van **BOSAQ**, een van de recentste TNAV-leden. Hij is nog jong (31), maar heeft toch al een indrukwekkend CV opgebouwd dat hem in zijn verdere loopbaan nog veel diensten kan bewijzen. Zijn start-up heeft nog maar net een eigen kantoor; hij is tot nader order zowel CEO als enig personeelslid.

Laat ons om van start te gaan al even terugblikken op zijn korte loopbaan tot op heden. Als achttienjarige trekt Bossaer even de wijde wereld in en studeert vervolgens voor industrieel ingenieur. Hij komt terecht bij de VITO. Zijn brains en enthousiasme worden er op prijs gesteld. In deze instelling vindt hij de richting waarin hij verder wil groeien. Hij legt er zich toe op de zuiveringsproblematiek voor chemisch afvalwater, en haast onvermijdelijk ook op elektrolyse en membraantechnologie.

Om zijn verdere studie burgerlijk ingenieur te bekostigen, is hij niet te beroerd om bij te klussen als portier bij een disco. Bossaer is een stevige kerel en zijn verschijning zal menige potentiële herrieschopper wel snel op andere gedachten gebracht hebben... Over zijn tijd bij de VITO is Bossaer erg te spreken. "Dat is tot op vandaag een mooie referentie." Toch denkt hij al in een vrij vroeg stadium aan het opzetten van een eigen bedrijf. Een atypische Belg of Vlaming is hij. Waar velen voor zekerheid kiezen, droomt Bossaer ervan te ondernemen, zélf iets te creëren, met alle risico's van dien en ook al wordt een mislukking als ondernemer in een land als het onze niet snel vergeven. Maar Bossaer staat nog maar aan het begin van zijn lange weg. De volgende stappen in zijn ontwikkelingsgang gaan wel in dezelfde richting. Zo komt hij een tijdlang bij Dow Chemical in Terneuzen terecht. "Daar heb ik veel geleerd op het gebied van proces-engineering, het procesmatig nadenken over waterbehandeling", zegt hij.

Ervaring op de Belgische Zuidpoolbasis

Opzienbarend is allicht dat de jonge Bossaer zijn technisch kunnen en inzicht ook aan de Zuidpool heeft kunnen demonstreren. Alain Hubert en zijn International Polar Foundation (IPF) die instonden voor de Prinses Elisabethbasis op Antarctica zagen wel wat in de sollicitatie van Bossaer en in de geloofsbrieven die hij ondanks zijn jeugdige leeftijd kon voorleggen. Voor Bossaer is dat een meevaller: er is uiteraard het avontuurlijk aspect, maar vooral ziet hij hier de kans om zijn kennis in de praktijk te brengen én ervoor te zorgen dat de basis alvast voor haar waterverbruik voldoet aan de strengste milieunormen opgelegd

door deze stichting: zero-emission en totale duurzaamheid, zeker in het gebruik en hergebruik van water. Minder eenvoudig dan het lijkt: drinkwater is te midden van het pakijns geen vanzelfsprekendheid. De sneeuw gaat eerst in een sneeuwsmelter om in drinkbaar water te worden omgezet. Het gebruikte grijs en zwart water wordt voor de volle 100% gezuiverd. 60% hiervan wordt hergebruikt. De resterende 40% wordt geloosd onder de gletsjer aan de voet van de basis. De leuze van BOSAQ luidt niet voor niets: reduce, reuse, recycle: wees zuinig op het water, hergebruik het waar mogelijk en recycleer wat rest. Het is geïntegreerd watermanagement.

Dat reduce, zuinig omspringen met water vormt, zo blijkt, een serieuze hindernis. “De pilootinstallatie voor waterzuivering die ik er aantrof werkte niet optimaal, maar anders dan ik had verwacht was de uitdaging niet zozeer technisch dan wel psychologisch. De mensen stonden er alvast in het begin niet echt bij stil dat water kostbaar is. De basis was ook behoorlijk overbezet: in plaats van 15 à 20 verbleven er wel vaker zo’n dertig mensen. Zonder generatoren hadden we het dan ook niet gered”.

Op de basis kan Bossaer daar aan de Zuidpool zijn kennis in de praktijk brengen en ervaring opdoen met alle technieken en technologieën, aerobie en anaerobie, een membraanbioreactor, actief kool, chloordesinfectie en UV-behandeling.

Terug in België neemt hij een job aan bij BASF, waar zijn creativiteit en ambitie sterk op prijs worden gesteld en hem een droomjob ten deel valt. “Prachtig, BASF is een topbedrijf, maar dat was niet echt wat ik wou. “Als dat eigen bedrijf van jou tegenvalt, dan mag je altijd terugkomen”, krijgt hij er van CEO Wouter de Geest te horen. Het is een faciliteit waarvan hij liever geen gebruik wil maken, anderzijds: dat bij BASF de deur blijft openstaan biedt hem als beginnende ondernemer toch al wat meer bestaanszekerheid. Reden te meer om de toekomst met vertrouwen tegemoet te zien.

Antarctica is geen afgesloten hoofdstuk voor Jacob Bossaer. Voor een volgend seizoen hoopt hij er korte tijd weer te keren en er twee of drie mensen aan het werk te zetten die namens BOSAQ instaan voor de waterhuishouding van de basis. Zelf keert hij dan weer naar huis terug, want zijn firma wil op meerdere vlakken actief zijn. “Dankzij het Zuidpoolhoofdstuk kan ik nu even ademhalen en de tijd nemen om mijn consultancy, CONSULTAQ™, uit te bouwen”, zegt Bossaer.

Consulent, geen uitvoerder

Met dit doel voor ogen concentreert hij zich nu op netwerking. De meer ambitieuze projecten, vooral in het buitenland, zijn voor later. Hij dient zich aan als specialist in waterbehandeling, met een speciale focus op membraantechnologie en waterbeheer. “Ik wil de bestaande bedrijven voor waterbehandeling niet voor de voeten lopen. BOSAQ is een adviesbureau, geen uitvoerder, het biedt geen product aan...” Jacob Bossaer bekijkt de waterhuishouding en waterzuivering van een KMO als een economisch vraagstuk en gaat na hoe de klant het water in zijn productieproces optimaal kan gebruiken om zo geld te besparen. “Ook later zal ik altijd en met graagte kleine opdrachten aannemen”, zo luidt het nog. “Ik leer nog veel bij met elke opdracht. Ik bouw expertise op en dat is onbetaalbaar. Al heb ik de zuiverings- en recyclingtechnologie goed onder de knie, ik ben nog een leergierige

leek inzake marketing bijvoorbeeld en de legale aspecten van het werk en die zijn ook belangrijk voor een consultant. Die kleine ad hoc-klussen zijn een goede manier om zowel de concurrentie als de potentiële klanten te leren kennen. Wat ons zeer aantrekkelijk maakt voor de klant is onze onafhankelijkheid, we hebben immers geen commerciële banden met bouwers van waterzuiveringsstations of leveranciers van apparatuur”.

Bossaer mikt hoog: the sky is the limit. Het moet gezegd: mensen die zich door die leuze laten inspireren zijn er veel te weinig in ons land. Een veelheid van niet altijd even zinvolle regels en beperkingen allerhande doden ook de lust om te ondernemen. Daar is Bossaer zich scherp van bewust, maar het ontmoedigt hem niet, integendeel. Op zijn website luidt het: “BOSAQ, uw partner op verafgelegen en barre plaatsen overal ter wereld”. Dat brengt ons bij RWS (Remote Water Supply)-TECHNOLOGY : Bossaer wil installaties bouwen voor waterzuivering en hergebruik ver van de normale bevoorradingskanalen: de jungle, woestijnen, afgelegen bergketens, booreilanden, militaire bases of kampementen, mijnbouw, waterbevoorrading bij natuurrampen, ecotoerisme... In hoeverre die ambitie realistisch is, zal nog moeten blijken, maar “...ik zal er alles voor over hebben om te slagen. Lukt het me niet, dan zal ik het tenminste hebben geprobeerd.” Wij wensen deze ambitieuze kerel het allerbeste, en de nodige volharding om iets van zijn dromen te realiseren. Ons land heeft mensen als hij hard nodig.